

Language Czech

Text

Druhová ochrana

Autoři: Pavel Benda, Petr Bauer, Vladislav Kopecký

Ochrana genofondu

I. Podpora starých a krajových odrůd ovocných dřevin na území CHKO Labské pískovce

Uplynulý století přineslo výrazné změny ve způsobu zemědělského hospodaření i ve vztahu člověka k přírodou. Půj celovinná pozemková byla zlikvidována; no velká množství ovocných stromů, intenzifikace v zemědělské výrobě rovněž nepříjemněla obnově ovocných dřevin ve volném krajině, a to zejména v málo přiznivých oblastech. V současné době se životnost dochovaných výsadeb blíží ke svému konci. Naštěstí v posledních letech začala být organizace a naděnců mapovat staré a mástně odrůdy ovocných dřevin a postupně je navracet do krajiny. Mezi nejaktivnější patří některé správy chráněných krajinných oblastí.

Jedním z projektů Správy CHKO Labské pískovce na podporu mástních genofondu je projekt na záchranu starých a krajových odrůd ovocných stromů, který je správe ve spolupráci se Střední zahradnickou a zemědělskou školou A. E. Komerse v Děčíně - Libverdě, Ekologickým centrem Meluzína RC AB, s Mendelovou zemědělskou a lesnickou univerzitou v Brně a se Správou CHKO Česká stáedoho.

Cíle projektu:

- průzkum území, mapování a evidence starých a krajových odrůd
- zachovat tyto odrůdy v archivním sadu pro další generace
- vrátit tyto odrůdy do krajiny (např. ve formě alejí nebo rozptýlené zeleně)

Správa Chráněných krajinných oblastí Labské pískovce započala v roce 1998 s mapováním starých odrůd v krajině a podařilo se jí získat základní přehled o pěstovaných starých odrůdách jablek na území CHKO a v jeho blízkém okolí. Na území Labské pískovce jsou ovocná dřevina zastoupeny nejvíce půj hranici s Českým stáedoho. Jedná se zejména o okolí Jáchova, Veselého, Markvartic, Srbské Kamenice, Jií Česká Kamenice.

Mezi nejčastěji nalezené odrůdy v území patří Bernská růžová, Boskoopská, Blenheimská rejeta, Croncelská, Gascoygného Jarlatová, Harbertova rejeta, Parměna zlatá; zimní, Panenská Česká, Puněov, Vilčovo. Dále je možno jmenovat Boskoopská Āervená, Kardinál Āhaně (Ā Ālov), Broskvová letní, Watervlietská mramorovaná, Bismarkovo, Ontario, Zvonková, Londýnská, Oldenburkovo a Āehtě soudkovitě.

Výsledky projektu:

Správní CHKO Labská páskovce založila, aby se spolupodílela na založení tísňových genofondových ploch v Doubských, Kamenických Stráních a v Dávných Libverdích, kde budou tyto odrůdy archivovány. Dále pak zajistila dosadbu ovocných alejí podél komunikace Bynovec a Rásova; a výsadbu podél polní cesty v Markvarticích. Celkem se podařilo namnožit a vysadit přes 300 stromů starých odrůd jablonů.

Pozornost je také věnována plánům druhů ovocných dřevin. Bylo nalezeno několik exemplářů plánů hrušňů v okolí Kamenických Stráních. Ty byly namnoženy naroubováním na semenné podnože v počtu několika desítek stromů a vysazeny do krajiny. Správní CHKO Labská páskovce se pokouší rovněž množit pláně hrušňů a třešní prostřednictvím výsevů.

II. Záchrana genofondu populace topolu černého (*Populus nigra*) v CHKO Labská páskovce

Již v polovině devadesátých let minulého století jsme se začali na Správní Chráněná krajinná oblast Labská páskovce zabývat myšlenkou na podporu a navrácení naší domácí dřeviny - topolu černého zpět do volné krajiny.

Topol černý je naše nejrychleji rostoucí dřevina dosahující čtyřhodných rozměrů. Topol černý ve věku sta let má u paty kmene průměr i přes 1 metr a dosahuje výšky okolo 30 až 40 metrů. Není dlouhověkou dřevinou, dožívá se pouze 150 let. Topol černý roste bezprostředně u vodního toku na úživných půdách, kde nemá žádnou konkurenční rostlinu. Plně mu naopak vyhovují ekologické podmínky v podobě dostatku spodní vody.

Proč se topol černý stal naší nejohroženější dřevinou? Hlavními příčinami jeho úbytku jsou razantní zásahy do půvozných toků našich velkých řek, likvidace půvozných stanovišť a zmaření ve vodním režimu, zejména snížení hladiny podzemní vody. V sousedním Sasku došlo k takovému ohrožení topolu černého, a ve v několika kilometrech od státní hranice s ČR po Drážbany je pouze jeden živý strom.

Cílem projektu, který byl začal v roce 1998, je zachování a posílení původní populace topolu černého zejména na území CHKO Labská páskovce, a dále pak v celé nížině Labe mezi ústím nad Labem a Bad Schandau v SRN. Populace topolu černého je zde velmi ohrožena vnějšími vlivy, které způsobily téměř úplné zánik této dřeviny. Největší podíl na vymizení topolu má úlověk, který vymýtil velké množství stromů podél úžiny Labe a nahradil je nepůvodním topolem kanadským. Na snížení původního stavu se rovněž podílely významné podílely i choroby, které velmi citelně oslabují zdravotní stav celé populace.

Správní CHKO Labská páskovce oslovila výzkumný ústav okrasného zahradnictví v Práhoně s žádostí o pomoc při záchraně topolu černého v CHKO Labská páskovce. V roce 1998 bylo provedeno terénní šetření. Rok poté se uskutečnil odběr vzorků s reprodukčními orgány, které byly použity pro křížení s odolnějšími populacemi topolu černého z dřevu zlepšené zdravotního stavu a odolnosti proti chorobám. Vždy byl však použit domácí topol černý.

Pro jaro roku 2001 byli připraveni první jedinci k výsadbě pro lokality v labské nížině. Výsadba proběhla počátkem měsíce dubna a následně bylo provedeno kosení, který bylo poměrně komplikované kvůli výskytu invazních druhů (netýkavka lžnatá; a kvádratka japonská). Celkem se ujalo cca 70 % jedinců. Ve výsadbě topolů jsme pokračovali i v následujících letech za účasti Střední zahradnické a zemědělské školy

A.E. Komerse v DÄŕÄŕÄnÄŕ-LibverdÄŕ, a stÄŕtnÄŕho podniku PovodÄŕ Labe, kterÄŕ½ se ujal nÄŕslednÄŕ pÄŕÄŕe.

Pro financovÄŕnÄŕ tohoto projektu bylo vyuÄŕito prostÄŕedkÄŕ z programu PÄŕÄŕe o krajinu Ministerstva ÄŕivotnÄŕho prostÄŕedÄŕ.

III. PosÄŕlenÄŕ populace a monitoring ÄŕabnÄŕku vzplÄŕvavÄŕho (*Luronium natans*) na ÄŕzemÄŕ CHKO LabskÄŕ pÄŕskovce

ÄŕabnÄŕek vzplÄŕvavÄŕ½ je znovu objevenÄŕm druhem pro Äŕeskou flÄŕru a v souÄŕasnÄŕ dobÄŕ zaÄŕazen v ÄŕervenÄŕm seznamu do kategorie C1 äŕ kriticky ohroÄŕenÄŕ½ druh. V pÄŕÄŕodnÄŕm prostÄŕedÄŕ se nachÄŕzÄŕ pouze v LabskÄŕch pÄŕskovcÄŕch, kde mÄŕ; v souÄŕasnÄŕ dobÄŕ ÄŕtyÄŕi lokality. DvÄŕ jsou pÄŕvodnÄŕmi lokalitami vÄŕskytu tohoto druhu. JednÄŕ; se o KrÄŕlovomlÄŕnskÄŕ½ rybnÄŕk a poÄŕÄŕnÄŕ nÄŕdrÄŕ½ poblÄŕ½ obce MaxiÄŕky.

Po objevenÄŕ do tÄŕ doby v ÄŕR vyhynulÄŕho ÄŕabnÄŕku vzplÄŕvavÄŕho na ÄŕzemÄŕ CHKO LabskÄŕ pÄŕskovce, sprÄŕva kontaktovala AOPK ÄŕR v Praze a BotanickÄŕ Äŕstav AV ÄŕR v TÄŕeboni a poÄŕÄŕdala tyto instituce o konzultaci k otÄŕzce vytvoÄŕenÄŕ malÄŕch vodnÄŕch ploch, do kterÄŕch by se ÄŕabnÄŕek pÄŕenesl. ZÄŕmÄŕr pÄŕenesenÄŕ ÄŕabnÄŕku byl oslovenÄŕmi institucemi doporuÄŕen.

Pro posÄŕlenÄŕ populace tohoto druhu bylo vytvoÄŕeno SprÄŕvou CHKO LabskÄŕ pÄŕskovce nÄŕkolik tÄŕnÄŕ. Do tÄŕchto tÄŕnÄŕ bylo pÄŕeneseno v roce 2001 okolo 5 rostlinek ÄŕabnÄŕku, ale pouze ve dvou vodnÄŕch plochÄŕch se ÄŕabnÄŕek uchytil. V tÄŕ Äŕce nad poÄŕÄŕnÄŕ nÄŕdrÄŕ½, pÄŕi kontrole v mÄŕsÄŕci Äŕervnu roku 2002 ÄŕabnÄŕek vytvoÄŕil populaci ÄŕÄtajÄŕ do 30 jedincÄŕ. Koncem roku 2002 se dokonce rozrostl na ploÅŕe do 1 m² s vÄŕe jak desÄŕkou kvetoucÄŕ rostlin a celkovÄŕm poÄŕtem pÄŕes 100 jednotlivÄŕch kusÄŕ a vytvoÄŕil homogennÄŕ hustÄŕ zÄŕpoj. VytvoÄŕila se zde velmi silnÄŕ; populace a bylo rozhodnuto, Äŕe od roku 2004 na nÄŕ bude rovnÄŕÄŕ monitorovÄŕnÄŕ poÄŕetnÄŕ stav. V dalÄŕ;Äŕ novÄŕ tÄŕ Äŕce je pouze jen nÄŕkolik slabÄŕ;Äŕ jedincÄŕ s omezenou vitalitou. Z praktickÄŕch pozorovÄŕnÄŕ a zkuÅŕenostÄŕ lze ÄŕÄci, Äŕe limitujÄŕmi podmÄŕnkami ÄŕspÄŕÄŕnÄŕho vysazenÄŕ se zdajÄŕ bÄŕt kvalita vody a svÄŕtelnÄŕ podmÄŕnky. ÄŕabnÄŕek vyÄŕaduje velmi kvalitnÄŕ pramenitou vodu s nÄŕzkÄŕm obsahem minerÄŕlnÄŕch lÄŕtek; jde tedy o oligotrofnÄŕ prostÄŕedÄŕ a nÄŕroky na svÄŕtlo jsou takÄŕ velmi vysokÄŕ. V novÄŕ vybudovanÄŕch tÄŕnÄŕch se ÄŕabnÄŕek uchytil pouze v tÄŕ, kterÄŕ; je plnÄŕ oslunÄŕna a pÄŕÄŕmÄŕ svÄŕtelnÄŕ paprsky dopadajÄŕ tÄŕmÄŕ celÄŕ½ den na vodnÄŕ hladinu. Hloubka tÄŕnÄŕ se pohybuje okolo 0,5 äŕ 1 metru a rozmÄŕry jsou v prÄŕmÄŕru mezi 20 aÄŕ 30 m².

V rÄŕmci monitoringu jsou provÄŕdÄŕny pravidelnÄŕ (jednorÄŕnÄŕ) analÄŕzy chemismu vody (viz tabulkovÄŕ; ÄŕÄŕst) v autorizovanÄŕ laboratoÄŕi stÄŕtnÄŕho podniku PovodÄŕ Labe, laboratoÄŕe DÄŕÄŕÄn (ÄŕIA Äŕ. 1264.2), MalÄŕovice, DÄŕÄŕÄn, tyto vÄŕsledky jsou pÄŕedÄŕvÄŕny v tiÄŕtÄŕnÄŕ podobÄŕ a jsou rovnÄŕÄŕ uloÄŕeny v archivu laboratoÄŕÄŕ. SledovanÄŕmi ukazateli jsou: pH, vodivost, Ca+Mg, SO₄, Cl, N-NH₄, N-NO₃, P celk., Na, K, Ca a Mg. NejvÄŕznamnÄŕjÄŕ vÄŕkyvy jsou zaznamenÄŕny u KrÄŕlovomlÄŕnskÄŕho rybnÄŕka, kde kolÄŕsÄŕ; pH vÄŕe jak o jeden stupeÄŕ (1,16) oproti rozboru z roku 2003 (bÄŕezen). U ostatnÄŕch ukazatelÄŕ a lokalit nebylo zaznamenÄŕno vÄŕraznÄŕjÄŕ kolÄŕsÄŕnÄŕ.

Pro sledovÄŕnÄŕ velikosti populace byl zvoleny dvÄŕ metody:

PoÄŕÄŕnÄŕ nÄŕdrÄŕ½ je fotografovÄŕna od roku 2002 a novÄŕ; tÄŕÄŕka od roku 2003. Velikost populace a pokryvnost na vodnÄŕ hladinÄŕ bude vyhodnocovÄŕna fotometrickÄŕmi metodami.

U KrÄŕlovomlÄŕnskÄŕho rybnÄŕka musela bÄŕt zvolena odliÄŕnÄŕ; metoda. V roce 2004 byla na dno

rybníka bylo umístěna zvlášť a asi půl metru pod hladinou byly ukotveny břeje vymežující porost travníku.

Prozatím se nepodařilo zjistit příčiny neúspěšnosti přenesení travníku na některé lokality. V dalších letech plánujeme opakovat pokus s vysazením travníku do obnovených nádrží, bude však otázkou s jakou úspěšností.

IV. Ochrana genofondu lučních druhů a rostlinných společenstev

Louky a pastviny jsou většinou druhotně vzniklá společenstva, která z velké části vytvořil svou činnost člověk. Luční společenstva jsou proto závislá na lidské dodatečné energii v podobě sejení a pastvy skotem, ovciemi či kozami.

Společenstva tzv. květnatých nebo druhově bohatých luk se vyznačují výšším druhověm bohatstvím nejen rostlinných druhů, ale i z bezobratlých, zejména hmyzu. Louky a pastviny tvoří v krajině volný prostor a staly nedílnou součástí kulturní krajiny.

Velmi negativně ovlivnila květnatá louky intenzifikace zemědělské výroby v minulých desetiletích, která způsobila zánik mnoha květnatých a druhově bohatých luk a pastvin a byly vytvořeny monokultury jedné plodiny nebo luční porosty s několika málo druhy trav.

Management a péče o luční porosty si klade za cíl záchranu a zachování, jak jednotlivých lučních druhů, tak celých společenstev rostlinných, ale především záměrem ochrany je i zánada stupců hmyzu, existenci závislých na vybraných rostlinách.

Aktivní ochrana druhově bohatých či mokřadních luk spočívá v péči o ně, tzn. pravidelně je nutné kosení a odstraňování posejné biomasy nebo jetrně pastva a následně kosení nedopaská. Na zanedbaných lučních porostech je prováděno odstraňování náletových dřevin a obnovu vodního režimu.

Administrativní ochrana spočívá ve vyhlášení zvlášť chráněných území (přírodních rezervací a památek či plochy maloplošného rozsahu). Na proces vyhlášení navazuje péče, která je zakotvena ve zpracovaném plánu péče pro zvlášť chráněná území.

V současné době SCHKO Labské páškovce zajišťuje kosení na zhruba 20-ti hektarech těchto cenných luk.

Přehled významných lučních druhů na které je zaměřena péče: ostřice chabá (*Carex flacca*), ostřice plstnatá (*Carex tomentosa*), ocáň jesenná (*Colchicum autumnale*), bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), hadí mord názká (*Scorzonera humilis*), oman vrbolistý (*Inula salicina*), vřtáč obecný (*Polygala vulgaris*), žerťák luční (*Succisa pratensis*), prýskavík hláznatý (*Ranunculus bulbosus*), prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*), tužebník obecný (*Filipendula vulgaris*), zvoneček černý (*Phyteuma nigrum*), pchýlčík bílý (*Cirsium canum*), prha arnika (*Arnica montana*), koprůňák štětolistý (*Meum athamanticum*) a další luční druhy.

V. Zhodnocení současné populace a jedinců tisí červeného (*Taxus baccata*) a možnosti jeho reintrodukce na původní místa v přírodě nebo jině vhodně stanoviště na území CHKO Labské páškovce

Projekt zaměřený na tis červený by měl zhodnotit možnost obnovy populace v CHKO Labské páškovce a blízkém okolí míst dřívě a jlověho u dřívě. Z realizací

program znovunavrácení tohoto druhu do oblasti sousedního Národního parku Sasko-
Ávšcarsko (Nationalpark Sächsische Schweiz), při kterém se samozřejmě počítalo s tím,
že se ptáči vrátí i na území Českého Ávšcarska. V letech 1989 - 96 do bylo vypuštěno
celkem 77 ptáků. První významný úspěch byly znaky osídlení Českého Ávšcarska sokolem
pocházející z roku 1994, kdy pravděpodobně vyhnědil 1 pár na Kádelních stáncích (Jago, i,
Horal, Hort). Od roku 1996, kdy bylo prokazáno hnízdění hned na dvou místech, každoročně
opět hnízdí. V tomto roce byla také do hnízda sokolů podložena dvě umělé odchovány
mláďata, která byla přemíslena. V roce 2004 hnízdilo celkem 9 párů a v roce 2005 bylo
zjištěno celkem 8 teritoriálních párů.

V současné době jsou sokoli stále hůvavě hnízděcí v Českosasko-Ávšcarsku
nejsilněji populací tohoto druhu ve střední Evropě (v současné době pro Českou i
německou ústí pískovců cca 20 párů). Díky úspěšnému hnízdění ústí mláďat
opuštěná území a přirozeně osídluje další oblasti.

Literatura:

- BARTA Z. 1961: K úru velému (BUBO BUBO) na Dánsku. Ochrana přírody 16, Praha: 56-57.
- CREUTZ G. 1935: Die Felsbrüder des Elbsandsteingebirges. Sonderdruck aus Beiträge zur Fortpflanzungsbiologie der Vögel. Jahrgang 11, Nr. 6: 197-209.
- DVOŘÁK V. 1977: Ochrana dravců a myslivost na okrese Dánsko. Dánsko vlastivědné zprávy 1, Dánsko: 27-30.
- FÜRSTER H. 1938: Aus der Tierwelt der Sächsisch - Böhmischen Schweiz. Beiträge zu einem Heimatbuch der Sächsischen Schweiz. Wilhelm Polkmann Dresden.
- LOOS K. 1915: Der Wanderfalke in Böhmen. Österreichische Monatschrift für den naturwissenschaftlichen Unterricht 11, Tempsfy Wien: 4-6, 54-57, 136-140, 182-186, 227-234, 283-286, 321-324.
- MICHEL J. 1925: Tiere der Heimat. Dánsko.
- NĀHLÁK F. 1864: Průvodce po Českém Ávšcarsku, jež leží v sousedství Sasko-Ávšcarska. Julius Reinhold Česká Kamenice.
- VALENTA B. 1967b: Sokol stále hůvavě na Dánsku. Dánsko vlastivědné zprávy, ústí jen, Dánsko: 6-8.
- VONDRÁEK J. 1976c: Sokolovitě dravci v Severo-Českém kraji. (I. práce skupiny pro úzkum dravců a sov). Sbor. Severo-Čes. muzea, Ser. Natur. 8, Liberec: 67-78.

VII. Reintrodukce lososa obecného (Salmo salar) do Českého Ávšcarska

Je zajímavé jak hluboce a zájemně i neznámitelně je v naší veřejnosti zakoupený mylně
úzor na hojnost lososů v dávných dobách, která byl ovlivněn údajem Friše (1859),
že úza úasů Karla IV. byl losos ve Vltavě a v Labi tak obecnou rybou, že sobě slušebně
lid v Praze a v Litoměřicích při vstoupení do slušby vymíoval, že mu nesmě bít dín k
obědu losos za třídenně věce než dvakrát. Zdě se vřak, že se jednalo o udělosti naprosto
vůjimeně, ale v ústní tradici přetrvala a zevěobecně, jak ukázal Teplě
(1937), která doslovně napsal, že úv úechách byl losos povědy pochoutkou velkých
pánů, ovějem i poddaně úlovků při úekách se přiúivil, nejvěce pokradmo. Dnes úš
neně nic. Osud Českých lososů se díky zneúitěná vod a zejména na díky budování
řzných migračních bariér, zpeřetil krětce po druhé světově vřice.

Náště se v devadesátých letech začala vřazně zlepšovovat kvalita vody nejen u nás, ale
i v dalších středě Evropy. Byl zahřjen program úLosos 2000ú, která si vytkl za cíl návrat
tohoto druhu do vybraných vodních toků v Evropě (zejména v EU). U nás se na financování
toto akce podíle Česká rybářská svaz a zejména Ministerstvo úivotného prostředí

Ř. Tak bylo možná zažít znovu s obnovou zaniklé populace lososa i v České republice. Vybrána byla tři povodí. V povodí Kamenice to je Velká Bělá, vlastní úeka Kamenice v Národním parku České Á v½carsko a v½znamná½ pravostranná½ pátok Chábská Kamenice, v povodí Ohře Libocká½ potok a v povodí Ploučnice Jeřtádká½ potok. Do těchto vodních toků je systematicky od roku 1998 vypouštěn, do každého vodního toku každoročně ú; dovů v počtu desítek tisíc kusů, pládek lososa (v½vojová; fize ryby krá; tce po vykulení z jikry), což je období, kdy si začnají ukládat do svého paměti chuť ú; vni svého potoka ú; úky. Původ těchto ná; ich lososů je ve v½dsku v ú; ece Lagan, kde dosud existuje silná; divoká; populace těchto ryb. Tam je ú; ;st dospělých lososů pravidelně odchytává; na a uměle vytvá; na. Po vypouštění do svého nového domova zde mladí lososi, nazývaná v toto fize; v½voje strdlice, zstávají asi dva roky a pak táhnou do moře, kde zstávají; pábliáná; dalš; dva roky a kde také dospějí. Poté táhnou zpět do svého původního potoka a ú; ek. Po velmi namá; havěm tahu a mnohdy po etných poraněních zpěsobených ú; ; pravě těchto mst, spousta lososů uhyne. ú; ;st však pě; ije a tá; hne zpět do moře. Po zotavení se mohou opět zů; astnit ná; sledujícího (nebo i několik dalších) tahu zpět do svého ú; eky.

Je skutečně opě; cesta z moře k ná; m ji¾ bezproblémová;? Co se tý; ú; e ú; seku Labe od moře k ná; im stá; tnám hranicám, respektive ke Stá; ekovu, tak ano. Vybudování rybá; ho pě; echodu v ná; meckém Geesthachtu, nedaleko ú; stá; Labe do Severního moře, došlo opě; t k otevřeně; pradávno migracím cesty. Situace u ná; s je však velmi komplikovaná; . Ná; e vodní toky jsou zamořený; obrovská½ mnoštvtvám vodních dí; l ržných dimenzí, bohužel v; t; ina z nich je pro tah ryb neprů; chodná; . Budování rybá; ch pě; echodů je v; c velmi ná; kladná; , technicky složitá; a také ná; rovní; z administrativního hlediska. Jako pě; klad mohu uvést v souasně; době; ji¾ hotové dva rybá; pě; echody na ú; ece Kamenici v Národním parku České Á v½carsko. Zde jsou dva jezy vybudované; koncem 19. století, které; mají za ú; kol vzdouvat vodu za ú; ; elem provozu turistické; atrakce ú; ; pě; evoz na lodí; ká; ch. Ty stály; několik milionů; korun a jejich konstrukce a stavební; práce byly dí; ky extrémně; pãrodním podmínká; m mimoú; ; dná; ná; rovní; a pravdě; podobně; nemají; v Ř; analogii.

Poslední ú; ; nová½ den roku 2002 došlo tedy k dlouho očeká; vaně; a mimoú; ; dná; v½znamné; udá; losti nejen pro rybá; ú; e, ale i v; echny, které; m nená; je pãroda a osud ryb v ná; ich vodá; ch lhostejná½. Za velké; ho zá; jmu má; dí; byli po více než; padesá; ti letech odloveni v ú; ; ú; ce Kamenici na ú; země; Národním parku České Á v½carsko první; dospělá; lososi obecně; . Pě; edcházely tomu prů; zkumy provádě; nā; na dolním toku Kamenice a Ploučnice o tý; den dříve; , pã; i které; ch byly zjiště; ni dva lososi v ú; ece Kamenici (nepodař; ilo se je však odlovit). Odloveni byli celkem tři samci a jedna samice. Po zmařeně; a zvá; ; eně; byli puště; ni zpět do Kamenice. Vá; ichni byli starš; á; tš; let, což; znamená; , ú; e pocház; eli pravdě; podobně; z vypouštění; z roku 1999. Pã; i dalš; m a poslední; m odlovu 8.11. byl odloven dalš; á; losos a jeř; tš; jeden byl pozorován; . Na konci má; sá; ce listopadu bylo pozorován; o dalš; á; ch 5 lososů; . Tento nesporná½ ú; spě; ch je však dš; ; m mezistupně; m celého; projektu. Počet zjiště; ných ryb v Kamenici byl š; ; e symbolická½. Mnoštvtv lososů; vysazovaných; v poslední; ch letech by mohlo zabezpeč; it každoročně; náv; rat několika stovek dospělých; ryb. Zcela zš; adně; m krokem bude ú; spě; ; nā; pã; irozeně; rozmnož; ování; . I pak bude po ú; ; itě; ú; asově; období; nezbytně; umě; lā; vysazování; nā; za ú; ; elem vytvořeně; stabilizované; ú; ivotaschopné; populace.

Pě; ehled vypouštění; ho množství; plá; dku lososa (povodí; ú; eky Kamenice):

1998 ú; ; ú; ; . 10 000

1999 ú; ; ú; ; . 20 000

2000 2001 2002 2003 2004 2005
71 600
80 000
88 300
88 500
98 500
126 000
Å

LITERATURA:

Teplý F., 1937: Příspěvky k dějinám českého rybníkářství. Publ. Min. zemědělství. 96, Praha, 243 pp.

Friš A., 1859: Česká ryby. 1. díl, Praha, pp. 36-49, 108-118, 178-191, 224-241, jako zvláštní otisk, 56 pp.

Baruš V. & Oliva O., 1995: Fauna ČR a SR. Mihulovci, Petromyzontes a ryby, Osteichthyes. Vol. 1. Academia/Praha. 414 437 pp.

- 427 zobrazení

Source URL: <https://www.npcs.cz/druhova-ochrana>